

Dosarul nr. 2ra-1550/20

Prima instanță: (Judecătoria Cahul, sediul Central) M. Bușuleac

Instanța de apel: (Curtea de Apel Cahul) R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cecati Maria,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Prozorova
Evdochia împotriva Elenei Morozova cu privire la rezoluțiunea contractului de
donație,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 24 iunie 2020, prin care s-a
respins apelul declarat de Cecati Maria și s-a menținut hotărârea Judecătoriai
Cahul, sediul Central din 08 octombrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 28 noiembrie 2016, Prozorova Evdochia a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Elenei Morozova cu privire la rezoluțiunea contractului de
donație.

În motivarea acțiunii, Prozorova Evdochia a menționat că la data de
14 decembrie 2011, i-a donat nepotului său, Morozov Victor bunul imobil situat pe
str. Ștefan cel Mare 17 ap. 47, orașul Cahul, având cu ultimul o înțelegere verbală
că va beneficia de întreținere din partea acestuia.

De asemenea, reclamanta a relatat că prin dispoziția Primăriei or. Cahul din
18 iunie 2012, Morozov Victor a fost numit în calitate de tutore asupra sa și
împuternicit să-i ocrotească drepturile și interesele în toate instanțele, însă ultimul
nu-și îndeplinea obligațiunile sale.

Astfel la 10 octombrie 2016, a expediat lui Morozov Victor un preaviz, prin
care i-a comunicat despre intenția de a rezoluționa contractul de donație, însă nu a
primit răspuns, deoarece acesta era imobilizat la pat.

La 02 noiembrie 2016, Morozov Victor a decedat, iar soția acestuia,
Morozova Elena o amenință că o va lipsi de spațiul locativ.

Reclamanta a solicitat rezoluțiunea contractului de donație încheiat cu Morozov Victor la data de 14 decembrie 2011, cu restituirea bunului imobil.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 08 octombrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Prozorova Evdochia.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin contractul de donație din 14 decembrie 2011, Prozorova Evdochia a donat lui Morozov Victor bunul imobil situat pe str. Ștefan cel Mare 17 ap. 47, orașul Cahul.

De asemenea, instanța a stabilit că potrivit pct. 1 din contractul de donație, Prozorova Evdochia a donat fără întoarcere și fără careva obligații lui Morozov Victor bunul imobil menționat, iar notarul i-a explicat consecințele semnării acestui contract.

La fel, instanța de fond a constatat că la 02 noiembrie 2016, Morozov Victor a decedat, iar reclamanta nu a probat că după executarea donației imobilului, nu mai este în stare să-și asigure o întreținere corespunzătoare, precum și faptul că nivelul său de viață după executarea donației, s-a înrăutățit.

Mai mult ca atât, după încheierea contractului de donație, reclamanta a continuat să locuiască permanent în apartament, fapt care nu a fost negat în ședința de judecată.

Astfel, prima instanță a concluzionat că la caz, nu s-a constatat nici un motiv de nulitate a contractului de donație.

La 15 octombrie 2019, Prozorova Evdochia a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 08 octombrie 2019.

La 05 februarie 2020, Cecati Maria a depus cerere privind înlocuirea reclamantei Prozorova Evdochia (decedată la 01 noiembrie 2019, f.d. 226 Vol. I), cu succesorul în drepturi Cecati Maria,

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 03 iunie 2020, s-a admis cererea depusă de Cecati Maria privind înlocuirea apelantei Prozorova Evdochia cu succesorul în drepturi Cecati Maria (f.d. 49 Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 24 iunie 2020, s-a respins apelul declarat de Cecati Maria și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 08 octombrie 2019.

La 25 august 2020, Cecati Maria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Cecati Maria, în motivarea recursului a invocat că la soluționarea litigiului, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, precum și faptul că nu au fost atrase în proces Kulaghina Natalia (fiica reclamantei) și autoritatea tutelară.

De asemenea, a menționat că prin încheierea protocolară a instanței de fond din 17 aprilie 2019, s-a dispus atragerea Nataliei Kulaghina în calitate de intervenient accesoriu, ceea ce constituie o eroare procedurală care nu poate fi corectată în instanța de apel, ultima urmând a fi atrasă în proces în calitate de pârât.

La 25 septembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimă copia recursului, fiind recepționat de către Morozova Elena la data de 30 septembrie 2020, conform avizului de recepție (f.d. 87 Vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 24 iunie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 25 august 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cecati Maria, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cecati Maria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru